พื้นฐานการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ

Templates

4 เสาหลักแห่งการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ

- 1. Abstraction
- 2. Encapsulation
- 3. Inheritance
- 4. Polymorphism

1. Classification (การจำแนกประเภท) [is]

การจัดกลุ่มวัตถุสิ่งของ โดยแบ่งตาม สมบัติ หรือ พฤติกรรม

เช่น

หมา แมว นก เป็นสัตว์

รถ เรือ เครื่องบิน เป็นยานพาหนะ

โดยตัดรายละเอียดปลีกย่อยออกไปให้มากที่สุด

2. Aggregation (การรวมกลุ่ม / การประกอบรวม) [has - a]

การแสดงองค์ประกอบของวัตถุ

เช่น

คอนกรีต (วัตถุหลัก) ประกอบด้วย หิน ทราย ปูนซิเมนต์ น้ำ (วัตถุย่อย)

นิยามของ วัตถุหลัก กับ วัตถุย่อยแต่ละตัว ต้องต่างกันโดยสิ้นเชิง

3. Generalization (การเป็นประเภททั่วไป) [is - a]

การแสดงให้เห็นสภาพอย่างง่าย หรือสภาพพิเศษของวัตถุ โดยตัด ความพิเศษบางอย่างออกไป

เช่น

รถยนต์ เป็นพาหนะทางบก เรือ เป็นพาหนะทางน้ำ ทั้งสอง เป็นยานพาหนะ

นิยาม<u>หลัก</u>ของ วัตถุหลัก จะเหมือนกันในทุก วัตถุย่อย

4. Association (ความเกี่ยวข้อง เชื่อมโยง) [related to]

การแสดงให้เห็นการใช้งานร่วมกันของวัตถุ

เช่น

นักศึกษา ลงทะเบียนเรียน ใน วิชา OOP

นิยามของ วัตถุแต่ละตัว ต้องต่างกันโดยสิ้นเชิง และต้องทำงานร่วมกัน

Encapsulation

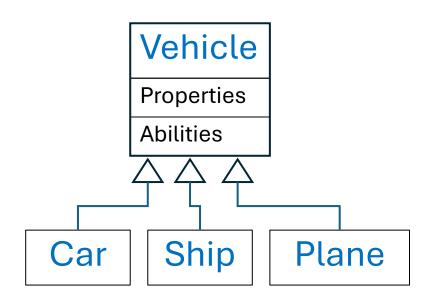

ในทาง OOP เราห่อหุ้มส่วนสำคัญของวัตถุ เพื่อ

- 1. รักษาความปลอดภัยของข้อมูล (Data Hiding)
- 2. ลดความซับซ้อน (Reduced Complexity)
- 3. ง่ายต่อการบำรุงรักษาและแก้ไข
- 4. เพิ่มความเป็นอิสระและนำกลับมาใช้ใหม่ได้

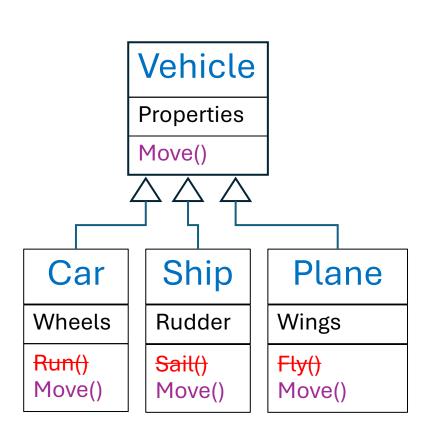
Inheritance

ในทาง OOP เราสืบทอดสมบัติของวัตถุ เพื่อ

- 1. นำโค้ดกลับมาใช้ในโครงการอื่น ๆ โดยดัดแปลง เล็กน้อย (ถ้าไม่ดัดแปลงก็ไม่ต้องสืบทอด)
- 2. ลดความซ้ำซ้อนและจัดระเบียบโค้ด (คลาสเล็กลง จัดหมวดหมู่ง่ายขึ้น)
- 3. ง่ายต่อการขยายความสามารถและปรับปรุง
- 4. ช่วยให้ทำ polymorphism ได้

Polymorphism

ในทาง OOP เราใช้ polymorphism เพื่อ

- 1. สั่งงานวัตถุต่างชนิด (ที่สัมพันธ์กันผ่านทาง inheritance) ด้วยคำสั่งเดียวกันได้
- 2. ลดความซ้ำซ้อนของโค้ด
- 3. ง่ายต่อการขยายความสามารถ มีความยืดหยุ่น (Programmer รับผิดชอบในการเขียนโค้ดของคลาส ลูกเอง ทำให้มีอิสระในการเขียน code)
- 4. สามารถบังคับให้คลาสลูกมีความสามารถที่กำหนด มิฉะนั้นจะรันไม่ได้ (interface, abstract class)